

ZPOVĚDNÍ ZRCADLO

Úvodem:

Bůh tě zve ke krásnému a plnému životu. Způsobem, jak skoncovat se starými způsoby a vykročit na novou cestu, je pokání a vyznání hříchů.

Slovo hřích, pochází ze staročestiny, používalo se v případě minulé nějakého cíle. Minul jsem cíl náš předek vyjádřil slovem hriešit'. Toto slovo přesně vyjadřuje význam i originálních biblických výrazů. Bůh stvořil člověka pro nějaký záměr a cíl, jestliže je člověk mýjí, pak hřeší. Hřích tedy není jen něco zlého, co člověk učiní, ale i věc „neškodná“, která jej odvedla od naplnění dobrého Božího plánu pro jeho život. Hřích v tom nejhlubším obsahu znamená vzpouru, odmítnutí, zpronevěření, zradu, odpadnutí, odstoupení a nevěrnost vůči Bohu, který tě stvořil.

Slovo „pokání“ (metanoia) znamená doslova „změna mysli, proměna smýšlení“. Činit pokání znamená odložit staré věci a začít myslet a jednat jinak. K tomuto odložení dochází při vyznání hříchů. *„Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očisťuje nás od každé nepravosti.“* (1. Janova 1,9 – ekumenický překlad Bible, dále EP)

Toto „zповědní zrcadlo“ (dále „ZZ“) má pomoci pastýři na základě Písma projít celý život toho, kdo se chce plně oddělit od svého starého způsobu života (postojů, myšlení, činů) a vykročit na cestu nového života s Kristem Ježíšem. ZZ pomáhá při *zповědi*, tj. při odložení a vyznání všech hříchů, které brání společenství s Bohem. Je psáno v 1. osobě jednotného čísla tak, jakoby je četl nikoliv zповědník, ale zповědaný.

Každý tak může poznat, co není v jeho životě v pořádku, co se Bohu nelíbí a co je třeba odložit. Chce-li kdo vědět, jaký je jeho vzhled, necht' se podívá do zrcadla. Tam se uvidí a zjistí, jak vypadá.

Zrcadlem pro naše jednání i pro naše nitro je **Boží slovo**. Bůh nám v něm jasně říká, co máme dělat a jak má náš život vypadat. Skrze Boží slovo můžeš poznávat pravdu, která tě osvobozuje (**Jan 7,31-32**) – víš tak, co je pro tebe dobré a budoucí, a víš i to, co je pro tebe špatné a ničí tvůj život. Bůh tě velmi miluje, a proto ti zjevuje tvé hříchy, i když to není vždy příjemné. ON tě však nechce ponížít nebo ti ublížit. Bůh ví, že hřích totiž přináší do tvého života zkázu a jako tvůj milující Otec ti dává úžasnou možnost – můžeš mu vyznat své hříchy, přijmout odpuštění a oddělit se od vyznávajícího hříchu.

Někdy však nestačí hřích vyznat – trápí nás stále a nedovedeme se s ním vypořádat. Pomoc spočívá ve vyznání před druhým křesťanem – v tzv. **zповědi**. Proč? Hřích, který je skryt, se může rozšiřovat, otravuje a zamožuje naši mysl i život. Proto musí na světlo! Hřích je „tajnost“ v tom nejvlastnějším slova smyslu a chce za každou cenu zůstat schován – vzpomeň si, co udělali Adam a Eva po své neposlušnosti (**Genesis 3,9-10**)

Pochopíme-li, že utajování je základní vlastností hříchu, je nám jasné, jak nesmírný význam má právě zjevování, „odtajnění“ hříchů v osobním vyznání před druhým.

Pročti si pečlivě ZZ a **modli se**, aby ti Bůh ukazoval věci, které máš **vyznat** jako hřích nebo v nichž potřebuješ **osvobození** či **uzdravení**. Poznamenej si na zvláštní list papíru všechno, z čeho tě Duch svatý usvědčí. Potom vyhledej blízkého bratra nebo sestru, jiného křesťana, ke kterému máš důvěru, a tyto věci v jeho přítomnosti před Pánem vyznej. Kromě vyznávání

hříchů projděte spolu s Pánem i staré věci (zážitky jako zranění, křivdy apod.), které dnes ovlivňují to, jak myslíš a jednáš. Modlete se spolu za osvobození a uzdravení.

**„Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jedni za druhé, abyste byli uzdraveni.“
(Jakub 5,16ns)**

„Pokušitel žije v tajnosti, které zůstávají mezi ním a vámi. Pokud máme ve svém životě nějaké zamlčované a skrývané věci, o nichž nechceme s nikým hovořit, které nechceme, aby vyšly na světlo, dotud má nepřítel moc nad námi vládnout. Temné mocnosti nasazují všechno, aby nám zabránily v osobní zpovědi, a proto nám vyznávání našeho hříchu připadá tak těžké. Osobní zpověď znamená vyjít ze zajetí pod vládou satana a proniknout do říše světla, kde vládne Bůh.“

Prof. A. Köberle

„Hřích chce být s člověkem sám, chce zůstat skryt a nepoznán. Lidská bytost je otravována v temnotách nevyzloveného. Vyznaný, vyslovený hřích ztratil svou moc. Čím to je, že vyznání hříchů před Bohem nám často připadá lehčí, než vyznání bratrovi? Není tomu nejspíš tak, že sami sebe klameme? Vyznáváme spíš sami sobě namísto Bohu a také sami sebe ospravedlňujeme a odpouštíme si. Naše četné pády a nové a nové vracení se ke starým hříchům, naše bezmocnost a neposlušnost mají namnoze příčinu v tom, že jsme žili z vlastního a nikoli ze skutečného odpuštění hříchů. Odpouštíme-li si sami, nikdy nedosáhneme vysvobození z moci hříchu, nikdy se s hříchem nerozejdeme. Bratr je tím, kdo prolamuje kruh mého sebeklamu. A právě kvůli této jistotě odpuštění je třeba při modlitbě vyznávat konkrétní hříchy. Všeobecným nekonkrétním vyznáním se člověk snaží sám sebe ospravedlnit. Zpověď není zákon. Je nabídkou Boží pomoci hříšníkovi. Komu se máme zpovídat? Každý bratr nebo sestra v Kristu může být zpovědníkem, žije-li pod křížem a také se sám zpovídá. Ať se varuje naslouchat zpovědi ten, kdo sám sebe nezkušuje. Jedině pokorný a omilostněný hříšník může naslouchat zpovědi bratra bez škody pro svou duši.“

D. Bonhöffer

Kdy vyznávat své hříchy? Kdykoli nás Duch svatý obviní a poznáme, že musí na světlo něco, co je překážkou mezi námi a Bohem.

Jak vyznávat? Jako „generální úklid“ se doporučuje přezkoumat svůj život podle Desatera. (Desatero naleznete v knize **Exodus 20** nebo **Deuteronomium 5**)

Jinak platí, co řekl Martin Luther: „Zpovídej se z toho, co tě tlačí a žere.“

1. PŘIKÁZÁNÍ: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh ... nebudeš mít jiného boha mimo mne.“

- Nevěřím v jiného boha či modlu (východní nauky)?
- Čeho se bojím víc než Pána Boha? Neúspěchů, budoucnosti, bídy, utrpení, války, stáří, nemoci, smrti...?
- Zapřel jsem někdy ze strachu před lidmi svou víru?
- Miloval jsem Pána Boha nade všechno? Není mi milejší mé zaměstnání, byt, peníze, práce a kariéra, koníček, záliby, radovánky, alkohol ...?
- Zbožňuji lidi? Je mi rodina nebo nějaký člověk vším a nemohu bez něj být? Zaujímá v mém srdci první místo člověk místo Pána?

- Nemohu zapomenout na nějakou ztrátu ve svém životě (dítě, blízký člověk, domov, jmění)?
- Nač spoléhám? Na svou zdatnost, na dobré známé, na svou slušnost a zbožnost, na své obrácení?
- Neztratil jsem důvěru a lásku k Bohu, když mě nechal zdánlivě bez pomoci? Nejsem závislý na alkoholu, nikotinu, drogách? Nesloužím myšlenkám socialismu, komunismu nebo jiného „ismu“?
- Nezabýval jsem se někdy okultními věcmi (viz. dodatek o okultismu)?

2. PŘIKÁZÁNÍ: „Nezobrazíš si Boha zpodoběním něčeho ... nebudeš se ničemu takovému klanět ani sloužit.“

- Nemám v úctě obrazy Boha nebo Pána Ježíše, svaté obrázky, medailónky, kříže (krucifixy) a sošky svatých?
- Neklekám před těmito obrazy či podobami namísto před Bohem samotným?
- Nemodlím se ke svatým nebo k Marii namísto k Pánu?

3. PŘIKÁZÁNÍ: „Nezneužiješ jméno Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jméno zneužíval ...“

- Vyslovoval jsem Boží svaté jméno vždy jen s bázní a uctivostí, nebo jsem ho používal lehkomyšlně mezi řečí?
- Nepřísahal jsem křivě?
- Nemluvil jsem lehkovážně a s opovržením nebo s posměchem a ironií o Bibli a o svatých věcech? Naslouchal jsem takovým řečem, aniž bych jim odporoval? Neutíkají mi myšlenky při modlitbě a zpěvu?
- Jak vypadá moje řeč? Nepoužívám bezmyšlenkovité kletby nebo jiné slovy „úlevy“? Víím, co znamenají slova, která používám? (**Matouš 12,36**)

4. PŘIKÁZÁNÍ: „Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý.“

- Jak vypadá neděle a můj odpočinek? Přidržuji se shromáždění Božího lidu, nebo se nechám malichernostmi zdržet od Božího slova?
- Slyším a čtu rád a věrně Boží slovo, nebo jen málokdy, nestále, ze zvyku?
- Vyhledávám společenství s živými věřícími?
- Naslouchám ve ztišení Bohu – nebo Božím otázkám utíkám a vyhýbám se Bohu tím, že jsem zapřažen do práce nebo do svých zálib? Dávám přednost svým požitkům, tomu, co rád dělám, před Božími nároky?

5. PŘIKÁZÁNÍ: „Cti otce svého i matku, abys byl dlouho živ na zemi ...“

- Měl jsem k rodičům vždy vztah plný lásky a úcty?
- Dělal jsem jim radost? Pomáhám jim a dělám to nezištně? Modlím se za ně?
- Díval jsem se na ně spatra? Styděl jsem se za ně někdy? Mluvil jsem před někým o svých rodičích s opovržením?

- Snášel jsem s láskou všechna podivínství jejich stáří, nebo jsem jim dal pocítit svou nelaskavost a nedostatek lásky? Vztáhl jsem na ně svou ruku?

Mládež:

- Poslouchal jsem vždy své rodiče a učitele?
- Nechoval jsem se k nim drze? Neodmlouval jsem jim? Rozčílil jsem se snad a zarmoutil natolik, že z toho onemocněli?

Rodiče a vedoucí:

- Pomyslel jsem už na to, že Bůh ode mě bude požadovat počet za všechny, které mi svěřil?
- Staral jsem se o ně v duchu lásky Kristovy? Zajímal jsem se o jejich vnitřní život?
- Mám na ně vždy dost času? Jsem vždy dobrým příkladem?
- Nebyl jsem příliš přísný nebo příliš shovívavý? Dával jsem někomu neoprávněně přednost?
- Byl jsem unáhlený, nelaskavý, bez porozumění?
- Nemluvil jsem odmítavým, svazujícím nebo odsuzujícím způsobem (např. kdybys radši nebyl, jsi nemožná, k ničemu, zabít je málo ...)

Vztah k nadřízeným:

- Ctil jsem vždy autoritu svých nadřízených, nebo jsem jejich příkazy neposlouchal, trápil jsem je, dráždil?

6. PŘIKÁZÁNÍ: „Nezabiješ!“

- Zavínil jsem někdy smrt? Zahubil jsem nenarozený život, radil jsem k tomu nebo pomáhal? Varuji se antikoncepce, která škodí zdraví a zabíjí plod?
- Poškodil jsem někoho duševně nebo tělesně? Dopustil jsem se morální vraždy pomlouváním a odsuzováním člověka, skupiny lidí, nebo nějakého díla? Šířil jsem pomluvy nebo neověřené zprávy?
- Nejsem lehkomyšlný v péči o vlastní zdraví? Pomýšlel jsem na ukončení svého života nebo se o to pokoušel?
- Chovám se na silnici tak, abych neohrožoval sebe i druhé?
- Nechává mě cizí nouze lhostejným? Poskytuji hmotnou a duševní pomoc chudým, utlačovaným, pokoušeným, ohroženým?
- Jsem ochotný k oběti?
- Miloval jsem vždy v každém člověku i protivníku – Krista? Byl jsem vždy připraven učinit první krok ke smíření?
- Pěstoval jsem v srdci zášť, hněv, odpor proti komukoliv? Dával jsem místo nenávisti a myšlenkám na pomstu?
- Jsem uzavřený, lhostejný, bez lásky, urážlivý, nevděčný v myšlení i činech?
- Jsem prudký?
- Mám úctu k životu a přírodě?

7. PŘIKÁZÁNÍ: „Nesesmilníš!“

- Jsem si vědom, že jsem Pánu zodpovědný za své tělo?
- Mám potíže v oblasti pohlavního života?
- Jsou mé myšlenky vždy čisté? Nelákají mě zvrácené způsoby (homosexualita, pedofilie, zoofilie)?

- Zadržuji své oči od nečistých věcí (pornografie), nepohlížím na druhé pohlaví žádostivě?
- Modlím se za čisté srdce a tělo?
- Vedl jsem nečisté řeči, vyprávěl dvojsmyslné vtipy? Učinil jsem vše pro to, aby v mém okolí panoval duch čistoty a jemnosti? Byl jsem v každém pokušení rozhodný a přímý, nebo jsem si s ním zahrával?
- Odvracím se – se vší rozhodností – od špatných vlivů (špatné filmy, televizní pořady, časopisy, knihy, obrázky, hudba) a nebezpečných přátelství?
- Dodržoval jsem před i mimo manželství nedotknutelnost druhého?
- Jak vypadá moje manželství? U koho hledám první vinu? Jsem hotov vždy znovu odpustit? Byl jsem věrný svému partneru v myšlenkách, slovech, činech?
- Měl jsem vztah mimo manželství – snad tajně v myšlenkách, v duchu?
- Jsem pro svého manželského partnera vždy zcela k dispozici?
- Jsem v manželství vždy naprosto upřímný nebo mám nějaké tajnosti?
- Dělán něco, co se tomu druhému nelíbí, co ho zlobí, bolí?
- Co jsem učinil, abych mu udělal radost?

Pro svobodné:

- Přijímám svůj stav z Boží ruky?
- Dodržuji dostatečný odstup vůči lidem v manželství?

8. PŘIKÁZÁNÍ: „Nepokradeš!“

- Ctím cizí vlastnictví?
- Mám něco, co mi nenáleží? Komu jsem něco dlužen?
- Nedopouštím se daňových podvodů, nemám daňové nebo jiné nedoplatky?
- Jsem spolehlivý v peněžních otázkách, „věrný v mále“?
- Nezpronevěřil jsem peníze, které mi byly svěřeny? Nezúčastnil jsem se nepoctivých, černých obchodů?
- Poškodil jsem svého zaměstnavatele (podnik) nebo zákazníka tím, že jsem za mzdu odvedl špatnou práci?
- Zneužil jsem něčí práce? Neoceníl jsem nebo nezaplatil někomu za práci?
- Hospodařím pečlivě se svým majetkem? Nejsem lakomý, žádostivý, rozmařilý, rozhazovačný?
- Nejsou mé dary a příspěvky na Boží dílo příliš malé?
- Jsem hotov k opravdovým obětem?

9. PŘIKÁZÁNÍ: „Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví ...“

- Byl jsem vždy upřímný ve svých řečech i chování? Nesnažím se vypadat lépe, než jaký jsem?
- Je v mém životě vědomá nevyznaná lež?
- Svedl jsem někoho k nepravdivosti?
- Mluvím s lidmi povrchně, jenom ústy? Lichotím někomu?
- Ctíl jsem vždy pověst svých bližních?
- Nevypřávil jsem někomu něco zlého nebo dokonce něco nepravdivého? Naslouchám pomluvám a dávám je dál?

- Mluvil jsem bez vážného důvodu o špatných povahových rysech svých bližních?
- Byl jsem vždy ochotný odpustit? Komu se musím omluvit?
- Ujímal jsem se pohaněných?
- Mluvil jsem vždy ku pokoji, obracel jsem vše k dobrému?
- Zachoval jsem vždy svěřené tajemství?

10. PŘIKÁZÁNÍ: „Nebudeš dychtit ... vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“

- Jsem spokojen s tím, co mám, nebo chci mít stále víc a víc?
- Jsem hotov vše přijímat z Boží ruky – bohatství i nouzi, štěstí i utrpení?
- Uznávám meze, které mi Bůh stanovil?
- Trápí mě, že nemám takové schopnosti a dary jako někdo jiný? Srovnávám se s jinými lidmi a závidím jim, že se mají lépe?
- Uškodil jsem cti bližního, podkopal jsem jeho životní štěstí nebo postavení? Vměšoval jsem se nevhodně do života druhých lidí, do jejich poměrů, rozséval jsem nepokoj?
- Jak se chovám v otázce dědictví? Nemyslím jen na sebe a své obohacení?
- Jaká je má hlavní chyba? Co dělám, abych ji odstranil?
- Navštěvuji podle nařízení Božího slova nemocné, v nouzi a trápení postavené lidi ve svém okolí, abych jim pomáhal, potěšoval je a přinášel Boží slovo?

OKULTISMUS

- Okultismus je nauka o temných silách (latinské „ocultus“ znamená „skrytý, tajný“). Souhrnně se tak označuje snaha proniknout do duchovního světa, získat znalosti, poznání a moc – ale bez Boha, za pomoci jednak vlastních schopností a také démonických mocí.
- To, že Bůh určité poznání a naši budoucnost skryl, je čin jeho moudrosti a milosrdenství. Proto vyznávám: „Co mi neřekne Bůh, nechci vědět ani od ďábla!“
- Kdo se oddělí od svého Stvořitele, doplatí na to. Kdo opovrhne království Ježíše Krista, otevírá se ďáblu a jeho panství. Proto je okultní učení tak protibožské a na překážku ve společenství s Bohem.
- Dnes je okultismus o to nebezpečnější, že se halí do vědeckého pláštíku, užívá jakoby vědeckou terminologii a skrývá se za honosné názvy jako psychotronika, biotronika, parapsychologie, homeopatie, mluví se o paranormálních jevech – ale stále jde o tentýž obyčejný okultismus.

Zkoumej, zda tím nejsi pošpiněn:

Vykládání znamení: to znamená věřit ve znamení štěstí nebo neštěstí, jako např. prasátko, kámen pro štěstí, střepy znamenají štěstí, rozbité zrcadlo znamená sedm let neštěstí, amulety, talismany, podkova, kominík, čtyřlístek, černá kočka, překračování kanálů apod.

Příkládání významu číslům: (šťastná a nešťastná čísla), **dnům** (určité dny, hodiny nebo období, ve kterých se má nebo nemá cestovat, ženit se, prát, obchodovat), **volání ptáků** (počítání při hlasu sýčka, straky, vrány, kukačky).

Věštění: vykládání minulosti a budoucnosti z karet, z ruky (chyromantie), z kávové usazeniny, z koule, podle snáře, jasnovidectví, vykládání budoucnosti a osudu lidí a národů z hvězd – astrologie, horoskopy, kondiciogramy ...

Čarování: „bílá magie“ – pod zbožným pláštěm používá Božího jména, „černá magie“ – vědomě a přímo s ďáblem koná nadpřirozené věci a lžizázraky. Různé kouzelné knihy (VI. a VII. Kniha Mojžíšova, „Sedm nebeských pečeti“, „Dopisy z nebe“).

Manipulace s předměty na dálku: (telekineze), myšlenkami (psychokineze), telepatie, hypnóza, sugesce, východní meditativní praktiky (jóga, transcendentální meditace) ..., východní léčba (akupunktura), dále léčení magnetismem, homeopatie, okultní bylinkářství ...

Doptávání: kyvadlo nebo proutek (virgule) či pružina, spirála – za účelem zjištění nemoci u lidí nebo u zvířat, také nad mapami, fotografiemi, částmi oděvu, aby se získala informace o neznámých, aby se našla voda, určování diagnózy lidovými léčiteli, hádání z očí (iridodiagnostika), z moči, z vlasů ...

Zařikávání: nechat u jasnovidky nebo léčitele zařikat nemocné lidi nebo zvířata (pozor: bývá spojeno s vyslovováním Božího jména nebo biblických citátů), nošení posvěcených amuletů, věnečků, čarovných lístků, kouzelná zařikávání na odstranění bradavic, jiná zaklínání (držení palců, „zaťukávání“ na dřevo, přání „zlom vaz“, „abych to nezakřikl“, poplivat někoho pro štěstí) ...

Pověry: spoléhání na amulety, přívěsky, řetízky, prsteny, různé vánoční a velikonoční věštění, pověry, schůzky o půlnoci na hřbitově, na křižovatce

Spiritismus: navazování kontaktu se zemřelými a vyvolávání duchů, pohyb a klepání stolečku, cinkání sklenic, točení s klíčem nad knihou, tužka píšící odpovědi a jiné pokusy ...

Ďábel se tváří jako dobrák a lidumil – apoštol Pavel varuje, že „... se převléká za anděla světla“ (**2. Korintským 11,14** ep). Aby lidi svedl za sebou, snaží se napodobit všechno, co dělá Bůh: „*Ten zlý ... bude konat kdejaký mocný čin, klamná znamení a zázraky.*“ (**2. Tesaloničtým 2,9-11** ep).

Následuje stručné srovnání dvou světů: toho, co činí Bůh a co se po něm opičí ďábel, aby lidi oklamal a získal pro sebe.

Příznaky působení okulturních vlivů:

- Charakteristické jsou křeče a křečové stavy, náruživost a neovladatelné nutkání, smyslnost a vášně, zuřivost a neovladatelnost, sklon k násilí a perverzii (zvrácenosti) ...
- V duševní oblasti se objevuje trdnomyslnost, úzkostné myšlenky, pocity strachu, deprese, různé fobie a duševní nemoci, pocity viny, nechuť k životu, sebevražedné myšlenky, neovladatelná touha ničit, záhadná znamení a hlasy v okolí ...
- Odpor ke křesťanství: nechuť ke jménu Ježíš, k Božímu slovu a modlitbě, odpor až nenávisť ke křesťanům, rouhačské myšlenky, neschopnost rozhodnutí pro víru, vědomý ateismus jako vzpoura proti Bohu, nejružnější náboženská blouznění ...
 - Kdo se zabýval okultismem, navázal tím spojení s říší temnoty. Tento kontakt je třeba zrušit a anulovat tím, že se ho člověk vědomě zřekne a výslovně ho odmítne.
 - Nestačí jen: „Nic jsem tím nemyslel“ nebo „Byla to pouhá legrace“. Ať už to člověk udělal vědomě či z neznalosti, úmyslně nebo ze zvědavosti, s vírou nebo s pochybnostmi, výsledek je tentýž. Je nezbytné se toho kontaktu nebo už svazku s ďáblem vědomě odřeknout a tak uniknout ze sféry jeho přímého nároku.
 - Je nutno přerušit jakékoli kontakty s okulturním světem a lidmi, kteří se jím aktivně zabývají. Věci – bůžky, modly, okultní knihy, hudbu, obrazy, amulety a přívěsky je třeba zlikvidovat, aby to už nikdo nemohl použít.
 - Velmi důležitá je následná duchovní péče. Hrozí nebezpečí zesílených nepřátelských útoků (čti: **Matouš 12,43-45**).

Proto je třeba:

- Hodně číst v Písmu.
- Mít pravidelné a úzké společenství s druhými křesťany.
- Mít neustálý kontakt s Pánem Ježíšem v modlitbě.
- Pamatovat na osobní zpověď a vyznávání hříchů.
- Užívat celou Boží výstroj (čti: **Efezským 6,11-18**)

Žalm 139

- 1 Pro předního zpěváka. Davidův, žalm. Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě.
- 2 Víš o mně, ať sedím nebo vstanu, zdálky je ti jasné, co chci dělat.
- 3 Sleduješ mou stezku i místo, kde ležím, všechny moje cesty jsou ti známy.
- 4 Ještě nemám slovo na jazyku, a ty, Hospodine, víš už všechno.
- 5 Sevřel jsi mě zezadu i zpředu, svou dlaň jsi položil na mě.
- 6 Nad mé chápání jsou tyto divy, jsou nedostupné, nestačím na to.
- 7 Kam odejdu před tvým duchem, kam uprchnu před tvou tváří?
- 8 Zamírím-li k nebi, jsi tam, a když si ustelu v podsvětí, také tam budeš.
- 9 I kdybych vzlétl na křídlech jitřní záře, chtěl přebývat při nejzazším moři,
- 10 tvoje ruka mě tam doprovodí, tvá pravice se mě chopí.
- 11 Kdybych řekl: Snad mě přikryje tma, i noc kolem mne se stane světlem.
- 12 Žádná tma pro tebe není temná: noc jako den svítí, temnota je jako světlo.
- 13 Tys to byl, kdo utvořil mé ledví, v životě mé matky jsi mě utkal.
- 14 Tobě vzdávám chválu za činy, jež budí bázeň: podivuhodně jsem utvořen, obdivuhodné jsou tvé skutky, toho jsem si plně vědom.
- 15 Tobě nezůstala skryta jediná z mých kostí, když jsem byl v skrytosti tvořen a hněten v nejhlubších útrobách země.
- 16 Tvé oči mě viděly v zárodku, všechno bylo zapsáno v tvé knize: dny tak, jak se vytvářely, dřív než jediný z nich nastal.
- 17 Jak si vážím divů, které konáš, Bože! Nesmírný je jejich počet,
- 18 sčítl bych je, ale je jich víc než písku. Sotva procitnu, jsem s tebou.
- 19 Kéž bys, Bože, skolil svévolníka. Pryč ode mne, vy, kdo proléváte krev!
- 20 Dovolávají se tě při svých pletichách, zneužívají tvé jméno tvoji protivníci.
- 21 Nemám nenávidět, Hospodine, ty, kdo nenávidí tebe? S odporem pohlížet na ty, kdo se proti tobě zvedli?
- 22 Nenávidím je, rozhodně nenávidím, jsou to také moji nepřátelé.
- 23 Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid,
- 24 hled', zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě ved'!